

Rejsebrev fra Horserød-stutthoff foreningens tur til Gdansk

Af Emil Olsen

Fra d. 6 maj til d. 11 maj 2011 var en gruppe fra Horserød-Stutthoff foreningen på en tur til Gdansk, hvor man blandt andet skulle ind og se den koncentrationslejr som stifterne af selv samme organisation var internerede i, nemlig koncentrationslejren Stutthoff. Horserød-Stutthoff foreningen er en organisation som blev oprettet ganske kort efter 2. verdens krig af de der overlevede de forfærdelige krigsår i Nazi tyskernes fangeskab. En fangeskab der blev tilrette lagt af den danske samarbejdsregeringen, I fangelejren Horserød der ligger oppe i Nordsjælland for senere at ende i Nazi tyskernes hænder i Stutthoff.

Man oprettede organisation fordi, de der overlevede ville gøre alt hvad der var i deres magt for at undgå at andre skulle lide samme skæbne. Blandt andet igennem oplysning af de virkelige hændelser og de grusomme erindringer der er blevet videregivet fra de overlevende.

Jeg deltog på denne rejse og var på daværende tidspunkt ikke selv medlem af organisationen.

Jeg havde på forhånd læst en hel del af de bøger som nu afdøde medlemmer af organisationen havde skrevet og fik en trang til at skulle se dette rædselsfulde sted hvor manges liv endte.

Da jeg fik for ørerne at der netop var planlagt en sådan tur, kontaktede jeg organisationen for at høre om dette var muligt, intet problem.

Turen startede med at vi d. 6 maj skulle mødes "under uret" på Københavns hovedbanegård, da mit tog når frem og jeg selv kommer op "under uret" kunne jeg godt se at min deltagelse med 21 år på bagen betød en væsentlig sænkning af gennemsnitsalderen, men kendte nu nogen af de andre deltagere på forhånd og andre særdeles gode bekendtskaber kom til efterfølgende. Trods den store alders forskel var der ikke en dag der kunne ønskes anderledes, sikke nogen ungdommelige "gamle" mennesker denne organisation var i besiddelse af. Her et par år senere har jeg stadig kontakt til mange af de rejsekammerater der var med.

Vi havde mange gode timer i den særdeles flotte polske by Gdansk, en by hvor man som murer bliver glad når man ser de meget flotte murstensfacader. Men også en by hvor der serveres særdeles godt øl og den polske Vodka ikke at forglemme.

Og netop disse eftermiddage synes jeg var utrolige, det kan da godt være at de våde drikke flyd i en lind strøm men de mange gode diskosioner synes jeg på mange måder har været gode for en ung mand der var begyndt at ville vide noget.

På turen var der en med af de overlevende fra den gang, hvilket jo faktisk er ret fantastisk da man helt naturligt har en vis alder, og da også var gruppens ældste på lidt over de 90 år.

Alfred Andersen hed han og var for mig et spændende bekendtskab, jeg havde nu tidligere haft den glæde at have mødt også en tidligere stutthoff fange, Villy Fuglsang og hørt nogle af hans foredrag som han så flittigt tog ud på skoler og forsamlingshuse for at holde.

Dagen kom jo hvor vi skulle ud og besøge den koncentrationslejer som blandt andet Alfred havde siddet indespærret i. dette var på mange måder en væmmelig oplevelse husker jeg, selvom lejren havde fået en flot beplantning var det nu alligevel, en klam stemning der var på området, måske fordi tankerne på alle de grimme skæbner der endte der flød i hovedet. Men også den stemning der var i gruppen da vi nåede frem til monumentet af dansker barakken. Selvom det personligt ikke har berørt mig fik jeg alligevel en klump i halsen, en stemning jeg i øvrigt aldrig glemmer. Jeg husker at dette besøg berørte de fleste i gruppen resten af dagen.

Vi var også ude at besøge andre betydningsfulde monumenter for den tid i og omkring Gdansk, blandt andet westerplätte og et af de steder danskerne blev sendt ud af lejren for at arbejde. Jeg husker denne tur som en meget lærerig oplevelse og den har sat sit præg på min opfattelse af nogle ting. Da jeg kom hjem var noget af det første jeg gjorde, at melde mig ind i organisationen. Det vil jeg opfordre andre unge til også at gøre, ligesom jeg vil opfordre andre unge til at besøge disse lejre for at få forståelse af hvordan et system det Kapitalistiske system kan være med til at finansiere sådan en menneskesyn som det Nazisterne har, for at rede ens egen eksistens. Og det er med forargelse at opleve hvordan de mørke kræfter igen buldre frem i Europa. Det må ikke ske igen, derfor er en organisation som Horserød-Stutthoff foreningen vigtig, og mindst lige så vigtig at bakke op om.

